

A.W. SANDBERG'S

EN
PALLADIUM FILM

7
9
13

Fru Solweig.

7.9.13

EN
PALLADIUM
FILM

Iscenesat af: **A. W. Sandberg**

Manuskript: **A. W. Sandberg og
Holger Bech**

Musik: **Kai Normann Andersen**

Sangtekster: **Fridolin**

Orkester: **Erik Tuxen**

Fotograf: **Carlo Bentzen**

Lydsystem: **BOFA**

Eyvind Johan-Svendsen.

Hovedpersonerne:

Peter Flint, Forfatter ... EYVIND JOHAN-SVENDSEN
Molly, Skuespillerinde ..... FRU SOLVEIG
Ludvigsen ..... FREDERIK JENSEN
Schmidt ..... SVEND BILLE
Marie Lund ..... MATHILDE NIELSEN

Iøvrigt medvirker:

Inger Ziegler — Anna Andersen
Elga Olga Svendsen — Carl Fischer
Chr. Schrøder — Holger Strøm — Holger-Madsen
Jazzsangerinden „Hot-Louise“ m. fl.

RESUMÉ:

Der er Premiére paa *Det store Punktum*, et hypermoderne Drama med Musik. Efterhaanden som Forestillingen skrider frem, bliver Stemningen mere og mere mat paa begge Sider af Rampen, og da Tæppet omsider falder, forstaaer *Peter Flint*, Stykkets anonyme Forfatter og Komponist, at Slaget er tabt.

Først er der dyb Stilhed paa Tilskuerpladsen, Teaterdirektøren, Skuespillerne og den sveddryppende Forfatter lytter i aandeløs Spænding, men ikke en Haand rører sig. Oppe fra Balkonen har Peter Flints gamle Barnepige, den brave *Marie Lund* — hos hvem han nu bor — fulgt Dramaet med dyb Interesse, selv om hun ikke har forstaaet et Muk af det. Hun giver sig til at klappe — og Tæppet ryger op. Derved besegles Fiaskoen yderligere, der lyder Piben, Hyssen og Latter.

Situationen er ikke til at misforstaa — *Det store Punk-*

Mestrene forlanger Pengene paa Bordet.

tum er færdigt! Peter staar som bedøvet i Kulissen og lytter til Direktørens og Skuespillernes spottende Bemærkninger ... „Saadan noget Hø!“ ... „Sikken en Fiasko!“ Alt er styrtet sammen for ham, alle hans stolte Forhaabninger er knust. Et Reb falder ned paa hans Skuldre oppe fra Snoreloftet. Han tager det mekanisk, ruller det sammen og stikker det i Lommen. I dette Øjeblik har han taget sit Livs største og alvorligste Beslutning.

Efter et kort Besøg i Teaterbaren, hvor hans Fiasko er Aftenens Samtaleemne, gaar han hjem til den trofaste gamle Marie, der venter ham med Vin og Kager. Det gør hende forførdelig ondt, at der ikke blev noget at feste for. Peter føler sig smertelig bevæget ved Synet af det festligt dækkede

I Skuespillerindernes Garderobe.

Bord. Han skjuler sit Mismod, saa godt han kan, og drikker et Glas Vin med den gamle Kone.

— Jeg har ikke Forstand paa det, Peter, siger hun. Men Livet er nu ikke saa trist som i dine Stykker.

— Jeg synes, det er værre, svarer han.

Hun bebrejder ham mildt, at han aldrig søger andres Selskab. Altid sidder han inde paa sit Værelse og skriver — og læser — og skriver.

Peter siger:

— Du kan være rolig, Marie, jeg har ogsaa skrevet mit sidste Stykke ... *Det store Punktum!*

Marie glæder sig over det. Hun tror, at han vil blive meget lykkeligere, hvis han blot kunde blive „et rigtigt al-

Ludvigsen trækker den mærkelige Gæst ind.

mindeligt Menneske“ — og hun har naturligvis ingen Anelse om den egentlige Mening bag hans Ord.

Lidt efter tager Peter bevæget Afsked med den kære gamle Dame og gaar bort — ud i Skoven — for at gøre Alvor af sin Beslutning.

Samme Aften er der et Kreditor-Møde i Firmaet *Schmidt og Ludvigsen*. De to Herrer har spekuleret i Byggeri, men Beregningerne har ikke holdt Stik, de kan ikke faa den nyopførte Ejendom lejet ud, og nu presser Haandværksmestrene paa for at faa deres Tilgodehavende.

Det gaar hidsigt til i Hr. Schmidts Villahjem, og de to uheldige Bygherrer bruger den Taktik at dæmpe Vredens

„Ikke sandt... en storartet Idé!“

Bølger ved Hjælp af Ø! En tom Pengekasse *kan* stundom erstattes med en fyldt Ølkasse. I hvert Fald bliver Mestrene mere og mere forhandlingsvenlige, efterhaanden som Flaskerne tømmes. Den mest uforsonlige har truet med at lade Byggespekulanterne Schmidt og Ludvigsen erklære konkurs, men det ender med, at Mestrene gaar ind paa at give de to Kompagnoner et Aars Henstand.

Mødet hæves, og d'Hrr. Schmidt og Ludvigsen aander lettet op. Et Aars Moratorium er dog altid et Resultat — og Miraklernes Tid er vel ikke forbi endnu. Schmidt stirrer tankefuld paa de mange Ølflasker. Pludselig kalder han paa sin Kompagnon og peger paa Flaskerne, der staar i tilfældige Grupper:

„Maa jeg saa be' Dem se glade ud!“ siger Fotograf Holger-Madsen.

— Syv...ni...tretten! Det maa bestemt betyde noget. I det samme hører de et forfødeligt Brag fra Verandaen. De kigger skrækslagne ud og ser en yngre Mand siddende paa Gulvet med et Reb om Halsen.

— De maa meget undskylde, siger han roligt. Mit Navn er Flint... det var Træet, der var raadent.

De to Herrer faar den mærkelige Mand ind i Dagligstuen. Det er gaet op for dem, at han har forsøgt at hænge sig, og de tror, at han har begaaet noget kriminelt.

— Ja, svarer Peter... Et Stykke med Musik!

De finder det fuldkommen latterligt, at han vil tage Livet af sig for saadan en Bagatel. Peter erklærer, at det er hans ramme Alvor. I Skoven lykkedes det ham ikke —

„Kys mig, naar du vil!“

enten blev han forstyrret af et Par Elskende, af en Krybskytte eller en anden livstræt Mand — i Hr. Schmidts Villa-have skete det Uheld, at Grenen knækkede.

— Om det sker i Morgen eller om en Maaned, det er revnende ligegyldigt! *Men ske skal det — det kan jeg forsikre Dem!*

Ludvigsen har lyttet opmærksomt, og pludselig slaar en Idé ned i ham. Ved Hjælp af denne „Selvmorder“ kan der laves et glimrende Kup. Han udvikler Planen for Schmidt, der straks er Fyr og Flamme. Det er heller ikke svært for dem at faa Peter til at gaa ind paa deres Forslag, og der skrives straks Kontrakt.

Denne Kontrakt danner Indledningen til et nyt og mær-

„Hot-Louise“ synger: *What about me.*

keligt Afsnit af Peter Flints Liv. Vi vil lade Filmen fortælle Historiens videre Forløb og skal blot antyde, at den mis-kendte Digter pludselig hæves op til et Liv i Luksus, og at han oplever sin første store Kærlighed — med den smukke Skuespillerinde Frøken Molly.

Han har omsider fundet Lykken, han har lært, at Livet alligevel er værd at leve — men den ulyksalige Kontrakt, som han har forpligtet sig til at opfylde, har kun givet ham en kort Frist — saa er Lykken forbi for bestandig. —

Det er Problemet, der efter mange dramatiske Begivenheder omsider finder sin Løsning.

Den miskendte Digter har fundet Lykken.

Melodierne i 7-9-13

Musik: Kai Normann-Andersen
Tekst: Fridolin
Udkommet hos:
Wilhelm Hansens Musikforlag

Det er dig, lille lyse Veninde. Tango

Det er Dig, lille ly-se Ven - in - de, der faar Skyerne til at for- svin-de!

Det er dig, lille lyse Veninde,
der faar Skyerne til at forsvinde,
saa mit Hjerte, der sov som et mosgroet Vrag,
vaagner op til en straalende Dag!
Det er dig, lille Sol,
der faar Blomster til at gro,
du faar mit troløse Hjerte til at tro:
Roserne gror paa den stenede Vej,
naar jeg gaar med dig!
Ved du det selv?
Fatter du, at Rosen sprang ud netop i Nat?
Det er dig, lille lyse Veninde,
der faar Skyerne til at forsvinde!
Naar jeg mødes med dig,
er der Sol paa min Vej,
det er dig, kun dig!

What about me?

Refrain
Hvadsaa med mig, naar du ta'er bort? Hvadsaa med mig? Det er lidt haardt!

What a-bout me when you're a-way? What a bout me? Why can't you stay?

What about me
when you're away?
What about me?
Why can't you stay?
It is my fault,
that you have to go?
Did n't I do all you told me to?
did n't I that, did n't I this?
Did n't I love, did n't I kiss?
Weren't I good to you night and day?
How can you go away!
All the fun lost and gone
like the snow in the spring!
All we had, good and bad,
all that love could bring.
Did n't I that, did n't I this?
Did n't I love, did n't I kiss?
Weren't I good to you night and day?
How can you go away!

Hvad saa med mig?

Hvad saa med mig,
naar du ta'er bort?
Hvad saa med mig?
Det er lidt haardt!
Hvad har jeg gjort, at du gaar din Vej?
Jeg har dog ellers gjort alt for dig!

Kysset dig blidt, kysset dig hedt,
 gjort, som du bad, og gjort dig glad,
 slet ingenting har jeg nægtet dig,
 hvor kan du gaa din Vej!
 Alt forbi bli'r det min
 Efteraarsmelodi?
 Kærlighed blot et Spor
 i den vaade Jord,
 Hvad saa med mig,
 naar du ta'er bort?
 Hvad saa med mig?
 Det er lidt haardt!
 Jeg har dog ellers gjort alt for dig,
 hvor kan du gaa din Vej!

Kys mig, naar du vil!

Slow-Fox

Refrain

Kys mig, naar du vil! "Det er saa li-ge til, ja, er det ik-ke?

The musical notation consists of a piano accompaniment with a treble and bass clef. The melody is written in the treble clef. The lyrics are placed below the notes. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The piece is marked 'Slow-Fox'.

Kys mig, naar du vil,
 det er saa lige til,
 ja, er det ikke?
 Ærgre sig og slaas,
 det passer ikke os,
 det la'r vi ligge!
 Vi kan være stille i Timevis,
 vi kan altid forli's!
 Andre syn's, at Livet er trist og graat,
 vi to klarer os flot!
 Skænds er ikke sjovt,
 og tude, det er flovt og ubelejligt!
 Kys mig, naar du vil!
 Se, det er lige til
 og det er dejligt!